

Pühapäevane valik

„Mis on sakrament?“ küsis Anita.

Rebekah Jakeman
(Põhineb tõestisündinud lool.)

Lugu leidis aset Islandil.

„Kõrgemale!“ ütles Evolett oma sõbrale Anitale. Nad vaatasid, kui kõrgele nad suutsid Evoletti batuudil hüpata.

Just siis hüppas Anita väga kõrgele. Kui tema jalad batuuti puudutasid, siis see pani Evoletti õhku lendama. Mõlemad tüdrukud maandusid batuudil. Nad naersid.

„See on nii lõbus,“ ütles Anita. „Kas me saame homme ka mängida?“

Evolett viskas end selili. „Jaa!“ „Mulle meeldiks see väga!“ „Me saame mängida minu vanaema majas.“ Anita vanaema elas Evolettist paar maja edasi.

Siis tuli Evolettile meelde, et järgmine päev on pühapäev. Ta tahtis minna Algühingusse. Anita taga oleks tore mängida, aga ta tahtis teha õige valiku.

„Mul tuli just meelde, et ma ei saa,“ ütles Evolett. Palun vabandust. Ma lähen homme perega kirikusse.“

Anita tõusis püsti ja hüppas edasi. „Miks?“

Evolett hakkas ka hüppama. „No ma tahan järgida Jeesust Kristust. Minu pere käib igal pühapäeval kirikus, et Temast õppida ja sakramenti võtta.“

„Mis on sakrament?“ küsis Anita.

„See on kui me sööme väikese ampsu leiba ja joomme väikese topsi vett, et mäletada Jeesust Kristust,“ ütles Evolett. „Siis inimesed räägivad, kuidas Jeesus neid aitab. Ja pärast seda on eriline lastele mõeldud klass!“

„See kõlab toredalt!“ ütles Anita. „Kas ma võin tulla?“

„Muidugi!“ Evolett naeratas.

Anita jooksis koju, et küsida vanaemalt, kas ta võib Evolettiga kirikusse minna. Järgmisel hommikul võtsid Evolett ja ta pere teel kirikusse Anita peale.

Kirikusse jõudes näitas Evolett Anitale kirikut. Ta näitas talle Algühingu ruumi, võimalat ja sakramendisaali.

Peatselt oli sakramendikoosoleku aeg. Evolett ja Anita istusid koos. Evolett proovis sakramendi ajal Jeesusest Kristusest mõelda. Seejärel kuulasid nad kõnesid.

Lõpuks oli käes Algühingu aeg. Evolett tutvustas Anitat osadele oma sõpradele.

„See on minu sõber Anita,“ ütles Evolett.

„Meil on nii hea meel, et sa täna tulid. Mina olen õde Magnusson,“ ütles Algühingu õpetaja.

Kui Evolett ja Anita kuulasid õppetundi Jeesusest Kristusest, siis tundis Evolett sees rõõmu. Talle meeldis kirikus Anitaga olla. Ta pöördus ja naeratas Anitale. Sõber naeratas vastu.

„Aitäh, et kutsusid mind,“ ütles Anita koduteel.

Evolettil oli hea meel, et ta sai Jeesust Kristust järgida. Ja tal oli hea meel, et Anita tahtis ka Temast õppida.

Oli tore batuudil hüpata ja õhus lennata, kuid soe tunne Evoletti sees oli veel parem. ●

Keda sina võiksid endaga kirikusse kutsuda?

